

Древна немањићка задужбина у Никољцу прославила своју храмовну славу

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије служио је на празник Светог Николаја Мирликијског, у понедељак 19. децембра 2022. године, Свету Архијерејску Литургију, у цркви Светог Николе у Никољцу, у Бијелом Пољу.

Саслуживало је свештенство и монаштво Епархије, а у евхаристијском сабрању учествовао је вјерни народ бјелопољског краја. На почетку Литургије Преосвећени Епископ је благословио ношење орара богослову Алексеју Пејићу.

Владика је честитао славу никољачком храму, древној немањићкој светињи и овом благословеном мјесту и граду.

„Срећна слава Светог Николаја Чудотворца из Мира ликијског, великог и дивног Светитеља и угодника Божјег, који се ни на шта није освртао, само му је једно било важно и главно. Загледан у лик Христа Богочовјека, настојао је да што боље, колико његове људске моћи дозвољавају, угоди Богу и

ближњем својем. Сав иметак који је имао, због преизобилне љубави, нелицемјерне према људима и ближњима, раздао је. Био је меке, дивне, благословене душе и карактера, али поред те његове мекоће, љубавности, милосрђа, сажаљивости и самилости, ипак је имао чврстину и поузданост када је требало бранити вјеру отачку и апостолску на васељенским саборима“, рекао је Владика.

Подсјетио је да је у то доба харала чувена Аријева јерес и као куга разједала душе људске, а Свети Никола, не гледајући спољашње законе и прописе који нијесу дозвољавали одређено понашање, поготово епископа у сабору, ударио је шамар Арију јеретику.

„Због тога је био искључен кратко вријеме из сабора док га није Пресвета Богородица, јавивши се архијерејима, вратила у Сабор архијереја. Дакле, он који је показивао милост у љубав према људима, ипак, је имао непоколебљиву чврстину, не одступајући у одбрани вјере. Та вјера је основ и темељ нашег спасења. Ми смо на овој, као и на свакој светој Литургији, као и на нашим свакодневним молитвеним правилима, по неколико пута, читамо Символ вјере да добро упамтимо и да се то упије у нашу душу, срце и ум, да знамо због чега, како, у кога и на који начин вјерујемо“, бесједио је Његово Преосвештенство.

Додао је да љубав према ближњима не значи љубав према одређеној категорији људи који припадају неком друштвеном статусу, нацији или чак, вјери, земљи, раси.

„Ближњи је онај који има сажаљења, самилости и љубави да помогне као што је Господ, кад су Га питали неки, кушајући Га: Ко је ближњи мој, говорио је о двије највеће заповјести, испричавши ону причу о Самарјанину милостивом. Самарјанин није био јеврејског рода, били су презрена група и племе од јудејског народа, који су се мијешали с незнабошцима и нијесу их рачунали ни у шта. У причи човјек, коме је требала помоћ, а кога су заобишли сви они од којих се подразумјевало да би они најприје требало да му помогну, свештеник, левит, сви су га заобишли и оставили га, израђављеног на путу. Само се Самарићанин зауставио, очистио и завио му ране, оставио код гостионичара да се брину о њему и платио унапријед све што потроше“.

„Кад је питао ко је ближњи био овоме на путу, овај је, да не изговори Самарићанин, јер је било несхватљиво да то име може бити нешто добро, из тог краја за јудејски народ, рекао да је то онај који му се смисловио. Ближњи је, дакле, онај, Господ је укинуо све друге категорије које у људском друштву имамо и важе у овом свијету, оставио је само једну, а то је милостиво срце, то

је срце Светог Николаја Мирликијског Чудотворца“.

„Његовим молитвама нека Господ умекша и наша срца да буду, макар, једним дијелом слична његовом и да се на тај начин сви скупа, сви људи овог свијета спасимо и будемо у заједници Царства небеског“, поручио је Епископ будимљанско-никшићки Методије.

Освештан је славски колач и жито поводом храмовне славе, као и славски приноси данашњих свечара.

mitropolija.com